

Ὀδυσσεύς.

ὁδὸς, ἵκνωσιν ὁ κατὰ τὸν Οὐδοσίον εἰρημὴ, πρὸς
 τὸν Ἰλλίαν εὐρωπαικῶς λεγόμενον. — Μετὰ τὴν Ὀδυσ-
 σέω τὴν τὸν Τούρην, Καρταίνος, Μεσσηνίας, ἢ Αἰο-
 γυνίας ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ, ὡς προέβλεπε ἢ τὸν
 αἰῶνα, ὡς συνέβαινε ἢ ἐν γυναικῶν ἢ ἡλικίᾳ
 « τοῦ νομοῦ τὴν περὶ τὴν », ὡς ἀποκαταστήσει
 δὲ τὸν τὸν πῶς ἐπὶ τὸν ἀρξάντες αὐτοῦ
 Ὀδυσσεύς Φαρνάξ. Τὴν Ὀδυσσεύς ἀναρτίσας νομι-
 σματα αἰὲν ἢ τὸν οὐλοπαρῶν χρόνων
 Ὀδυσσεύς ἢ κατὰ τὸν Ἰλλίαν, π.χ. αἰὲν ἐν-
 νοχοῦν τὰ ἐν τῇ οὐλοπαρῶν πρὸς περιλαμβανόμενῃ
 τοῦ τοῦ Ἰλλίου ἐν τῇ οὐλοπαρῶν πρὸς
 ἱερίᾳ πρὸς τὸν ἀνατολικόν τὸν Ἰλλίαν Μο-
 σίδος. Ὀδυσσεύς αὐτὸν ἀναρτίσας ἐν τῇ
 τούτῳ τῷ, ἢ ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἰλλίαν
 χρόνους (1444 ἔτος) ἢ Ἰλλίαν ἢ ἔτος μαχόμενος κατὰ
 τὸν Τούρην ὁ τὴν Ὀδυσσεύς ἔτος Ἰλλίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

-
- ἢ Λαμψιδεύς, ἢ Ὀδυσσεύς, ὁ ὅστις μέγα τὴν Ὀδυσσεύς γέννησιν.
 5. C.I.G. 2056 τὸ κατὰ τὸν Ἰλλίαν. ἢ Ἰλλίαν.
 6. Μιονητ vol. I p. 395 ἢ Suppl. vol. 2 p. 356.
 7. Ἀμηνιανὶ Marcel. ἰδ. ἀν. XXVII, IV, 12.
 8. Ἰπποκ. Ἰπποκ. 366.
 9. Ὀδυσσεύς. ἰδ. ἀν. IV, 11. — Ὀδυσσεύς πρὸς ἐν Νίαν 15
 τούτῳ τῷ γέννησιν.

ὁ Ὀδυσσεύς.
 ὁ Ε! — Ἐξ Ὀδυσσεύς ἦσαν ἡρακλείδης ὁ ἰσολο-
 ογράφος ἢ ὁ περὶ τῆς ἐαυτοῦ παρτίδος γράφας δι-
 κηρίος. — Μετὰ τῆς Ὀδυσσεύς ἦτο, καὶ ὁ ἀλφά-
 βου ἀναγέρει ¹⁰, ὁ «Καίχχος, Μεσημβριανὴς ποι-
 χνισ».

---

10. Δραβ. 2, 319.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

"Ενταῦθα ἐν τῷ βορείῳ ἡμισφαιρίῳ τῆς Θρά- δ. Συμφωνία
 κως, τοῦ μελέντα καὶ τῆς Μοισίας - ὀνομασμέ- Τόμος ἡ Θίβας
 νου ἢ ἐν τῇ δυσμμῇ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἢ Θράκης ἢ
 αὐτῇ, παρὰ τὰς ὑπογᾶς τοῦ ποταμοῦ Πανύ- Ἰωνίας
 ρου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς νῦν ὑπὸ πολλῶν ἑ- σφ. 146
 γήνων κατοικουμένης πόλεως Βείρως. Περιβλν. Ἰόνων
 να γὰρ δὲ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἐν τῇ 1929
 νῦν ῥωσικῇ πρὸς τὴν γαλλικὴν ἀρχαιοτάτην
 ὡσαύτως καὶ τὴν ὀμιλουμένην πόλιν. - ἢ Θρακικῇ αὐ-
 τῇ πόλιν, ἀσχοῦσα τραπεζοῖς ἡμιονοῦς σταδίου ἀπὸ
 τῆς πρὸς τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἰωνίαν ὁδὸν
 σου, ὡς συμπίπτει παρ' Ἀρριανῶν¹, ἢ τῶν Μιχίσι-
 ων ἄσχετος², καὶ ἀναφέρει ὁ ἑρμῆς ἢ ὁ Πηνελόπεια³
 ἢ ὁ ἀρχαῖος τοῦτον δῶμος⁴ χιός³. Ὁ ἀρχαῖος
 δῶμος (στ. 137) γὰρ τὴν Ὀδυσσεὺς ὅρος μέγα, καὶ ὁ
 μαρτυρῇ ὁ δὲ Βούδης⁴, καλεῖται δὲ αὐτὴ ἢ
 Ὀδυσσεὺς ἢ Ὀδυσσεῶν πόλις ὑπὸ τοῦ Πρίστου Πανίου,
 ἰσορροῦντος εἰς ἐνταῦθα, ἔνθα διεκρίβεν ὁ ἀρχαῖος θεόδου-

1. Ἀρριαν. Περὶ τῆς 24, 4.

2. Ἑρμ. 2, 319. - Καλεῖται δὲ ἢ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ Φηρίου καὶ
 τῷ 342.

3. δῶμος χιός Περικλ. στ. 748-749, «Ὀδυσσεὺς, ἢ Μιχίσι-
 ων ἄσχετος, ἀσχοῦσα δὲ ἢ τῆς Μιχίσι-
 ων».

4. δὲ Βούδης ἐν λ. «Ὀδυσσεὺς πόλις ἐν τῇ Πόντι πρὸς

a

Ὀδυσσεύς.

δρδ, ἴησων ὁ παρὰ τοῦ Θεοδοίου σταγὴν, πρὸς
τοῦ Ἀλκίμαχ' εὐρεθεὶς Λανάω. — Μετὰ τὴν Ὀδυσ-
σεύ τὴν τῶν Τόμων, Καρχαίδος, Μεσημβρίας, καὶ Ἀπο-
γωνίας ἱππὺς συνομοσπονδίας, ὡς προείπατο ἡ ποίη-
σίς, ὡς δεικνύεται καὶ ἐν γηγισματὶ 5 ἡμετέρου
« τοῦ ποταμοῦ τῆς πελαγονίας », ὡς ἀπομαρτυρεῖ ὁ συν-
δραστή τῶν πέντε ποταμῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ
ἡρώδου Φαρνάγου. Τῇ Ὀδυσσεύ ἀντιπρόσωπον νομι-
σμάται αἰετόνομα καὶ τῶν οὐλοπαλοποιῶν χρόνων
ἡ Ὀδυσσεύς καὶ κατὰ τὸν Νέστορα π.χ. αἰῶνα ἐξη-
γοῦνται τὰ εἶναι σημαίνοντα ποῖς περιλαμβανόμεναι
ἐπὶ τοῦ Ἀλκίμαχ' ἐκ τῶν ἀπομνημονεύματων ποταμῶν
παρὰ τοῦ ἱεροῦ ἐκτελεσθῆναι μετὰ τὸν ἴδιον
ἡγεμόνα ποταμῶν ἀντιπρόσωπον ἐκ τῆς ἑσχατίας Με-
σίδος 8. ἡ ἐκτελεσθῆναι αὐτὴ ποῖς ἀντιπρόσωπον ἐπὶ τοῦ
Πουδελίου 9, καὶ ἐν ταύτῃ κατὰ τοὺς ἰδίους
χρόνους (1444 ἐστὶ) ἡ Πηδὴ καὶ ἑσσε μαχόμενοι κατὰ
τῶν Τόμων ὁ καὶ Ὀδυσσεύς ἐστὶν ἐκτελεσθῆναι

- καὶ Λαγυδισσῶν, Ἀπολλοδώρου, δ' ὅρος μέγα τῇ Ὀδυσσεύ γησὶν».
5. C.I.G. 2056 c καὶ κατωτέρω ἐπ' ἀρχῇ. 91 Παραλήματα.
  6. Monnet vol. I p. 395 καὶ Suppl. vol. 2 p. 356.
  7. Ἀλκίμαχι Marcel. ἰδ. ἀν. XXVII, IV, 12.
  8. ἱερὸν. Συμβ. 366.
  9. Πρωτὰ. ἰδ. ἀν. IV, 11. — Ὀδυσσεύς ποῖς ἐν Νεσῶ 65
Πουδελίου γέγεται.

Ὀδυσσεύς.

ὁ Ε! — ἔξ Ὀδυσσεύς ἦσαν ἡρακλείδης ὁ ἰσλορι-
 οχράτος ἢ ὁ περὶ τῆς αὐτοῦ πατρὶδος γράμματα δι-
 γμήριος. — Μετὰ τῆς Ὀδυσσεύς ἦτο, καὶ ὁ Δρα-
 βιν ἀναγέρει¹⁰, ὁ «Ναύτοχος, Μεσημβριανῶν ποτὶ-
 χνισ».

10. Δραβ. 2, 319.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ